

I partizani ruše jasenovačke laži

Pišu: Nikola Banić i M. Koić

Kao što je već mnogo puta opisano i nedvosmisleno pokazano, mrežni jasenovački popis Javne ustanove spomen-područje (JUSP) Jasenovac u mnogim je svojim dijelovima masovna prijevara. O veličini prijevare mnogo govori činjenica da je informacije koje ju dodatno prokazuju moguće pronaći na zaista nevjerojatnim mjestima. Cilj je ovoga članka pokazati da čak i partizanske knjige svojim podatcima također nemamjerno ruše jasenovačke laži, no krenimo redom. Na mrežnim stranicama JUSP-a kao jedan od izvora podataka za mrežni jasenovački popis između ostaloga spominje se i 'Hrvatsko zagorje u revoluciji, rukopis, II. dio, Bedekovčina, 1980.', pri čemu je sama knjiga istoga naslova tiskana 1981. godine. Ta knjiga predstavlja svojevršno proširenje knjige 'Hrvatsko zagorje u narodnooslobodilačkoj borbi' tiskane 1959. godine u smislu da su 'spoznaje o toj temi znatno proširene i produbljene'. Ustvari, u novoj se knjizi pokušavaju novome vremenu prilagoditi krive ili lažne tvrdnje iz stare knjige. Na kraju objave knjiga nalazi se popis poginulih sudionika NOB-a i tzv. žrtava fašističkoga terora, pri čemu su za neke osobe u knjizi iz 1981. godine podaci promijenjeni, što se vidi već i kod prve osobe na popisima u objema knjigama. Promijenjeni podaci navedeni u knjizi iz 1981. godine objavljeni su nakon 'Popisa žrtava Drugoga svjetskog rata' Saveznoga zavoda za statistiku

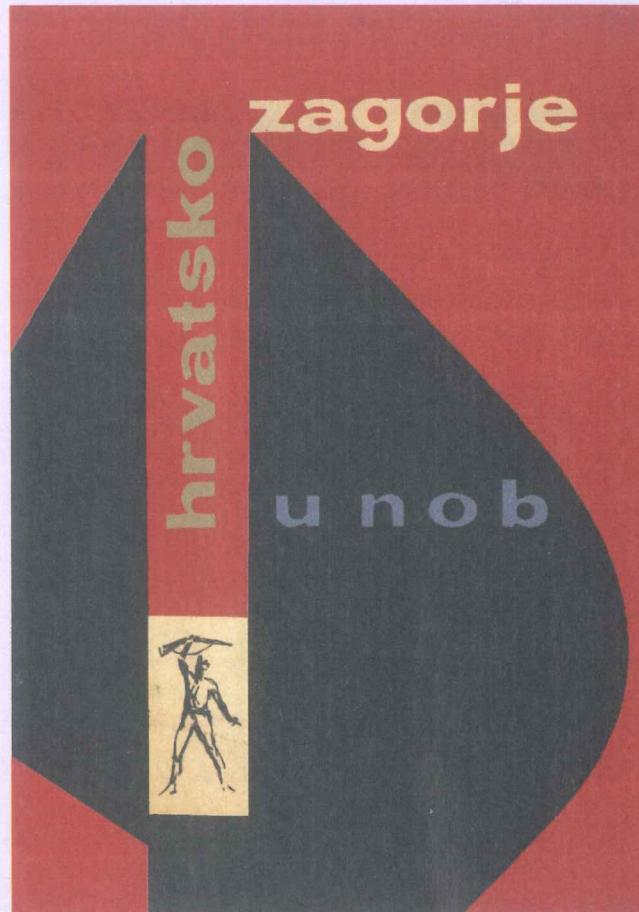
Mrežni jasenovački popis masovna je prijevara tolikih razmjera da su čak i partizanske knjige u stanju dodatno ga rušiti i nanositi mu nove pukotine. Budući da je većina komunizma zasnovana na lažima, tako i neslaganja komunističkih knjiga i popisa nisu jedini primjer zaplitanja u vlastite laži

Jugoslavije iz 1964. godine, kao i nekih drugih izvora pa bi imalo smisla pretpostaviti da su točniji, ali da su smisao i logika prevladavali kod pisanja takvih djela, ne bi se moralno pisati tekstove kao što je ovaj. U nastavku slijedi popis neslaganja podataka iz spomenute knjige iz 1981. godine i mrežnoga jasenovačkog popisa.

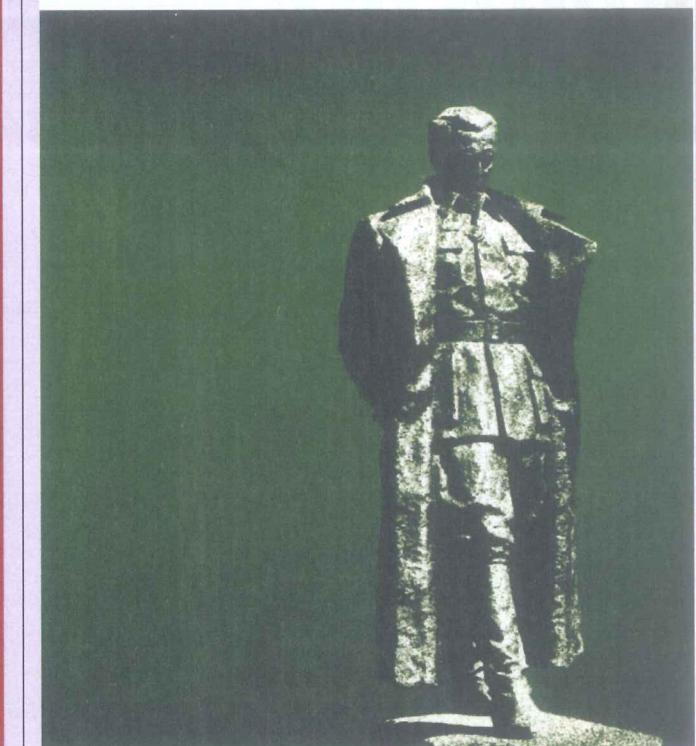
Nelogičnost popisa

Alojz Kolar rođen po ocu Stjepanu u Zaboku 1913. godine nije ubijen od ustaša u Jasenovcu 1945. godine, već je poginuo u logoru Novska kao član komunističke partije 1945. godine. Ivan Komorčec rođen po ocu Stjepanu u Mihovljancu 1911. godine nije ubijen od ustaša u Jasenovcu 1944. godine, već je poginuo 1945. godine kao borac. Josip Maleković rođen po ocu Nikoli u Zaprešiću 1914. godine nije ubijen od ustaša u Jasenovcu 1945. godine, već je poginuo u logoru Lepoglava 1945. godine kao vodnik iz Zagorskoga partizanskog odreda. Juraj Porodec rođen po ocu Nikoli u Kupljenovu 1908. godine nije ubijen od ustaša u Jasenovcu 1945. godine, već je poginuo u logoru Lepoglava 1945. godine. Pavao Prahin rođen po ocu Juri u Prigorju (JUSP navodi susjedni Brdovec) 1917. godine nije ubijen od ustaša 1945. godine u Jasenovcu, već je navodno stradao u zapaljenome vagonu kod Zagreba pri kraju rata kao logoraš. Većina navedenih ima istu poveznicu, a to je da su bili komunisti stradali 1945. kao vojnici ili agenti u civilu.

U spomenutim neslaganjima podudarali su se ime, prezime, ime oca, mjesto i godina rođenja. Mrežni jasenovački popis često sadrži netočne podatke o godinama rođenja, što je vidljivo iz drugih dokumenata, iz enciklopedijskih članaka za poznate osobe, iz neočekivanih statističkih svojstava godina rođenja navedenih na popisu itd. Zato ima smisla navesti i neslaganja knjige iz 1981. godine i mrežnoga jasenovačkog popisa o sudbini osoba, gdje se podudaraju svi podaci uz manje odstupanje godine rođenja. Valent Božić rođen po majci Terezi u Kosovečkome kod Konjčine (JUSP navodi Donju Konjčinu) 1923. godine (JUSP navodi 1918. godinu) nije ubijen od ustaša u Jasenovcu 1942. godine, već je poginuo u Zagrebu kao „ilegalac skojevac“. Janko Gril rođen po ocu Ivanu 1904. godine (JUSP navodi 1906. godinu) u Kraljevu Vruhu nije ubijen od ustaša u Jasenovcu (znakovito JUSP uopće ne navodi godinu smrti), već je stradao 1944. godine u zatvoru u Zagrebu kao suradnik tzv. narodnooslobodilačkog pokreta. Danijel Hajdaš rođen također po ocu Danijelu u Bedekovčini 1920. godine (JUSP navodi 1921. godinu) nije ubijen od ustaša u Jasenovcu 1945. godine, već je poginuo u prosincu 1943. kao član Voj-

HRVATSKO ZAGORJE U REVOLUCIJI

Projekt Dotršćina pun pogrešnih podataka

Za pet ovdje navedenih osoba kao izvor podataka na mrežnom jasenovačkom popisu navedene su Popisnice projekta 'Dotršćina' (1980-1985) s podatcima o ubijenim žrtvama fašističkoga terora i antifašistima grada Zagreba, za jednu žrtvu je kao izvor podataka naveden savezni popis iz 1964. godine, za jednu spomenuti rukopis iz 1980. godine, a za još jednu su kao izvori podataka navedeni i savezni popis iz 1964. godine i rukopis iz 1980. godine. Kao i u još nekoliko prethodnih članaka, i u ovome slučaju se pokazalo da je projekt Dotršćina, zadnji veliki projekt očuvanja i nadogradnje jasenovačkoga mita prije kolapsa komunističkoga režima, pun pogrešnih podataka. Ukratko: mrežni jasenovački popis masovna je prijevara tolikih razmjera, da su čak i partizanske knjige u stanju dodatno ga rušiti i nanositi mu nove pukotine. Budući da je većina komunizma zasnovana na lažima, tako i ovdje spomenuta neslaganja komunističkih knjiga i popisa nisu jedini primjer zaplitanja u vlastite laži. O jednome mnogo većemu i ozbiljnijemu primjeru koji također dodatno nagriza jasenovački mit nedavno je u pismu *Hrvatskome tjedniku* pisao Davor Glasnović, pri čemu je samo zagrebački površinu jednoga mnogo većega međusobnog protivljenja komunističkih podataka koje opet dodatno pokazuje da su mnogi podaci na mrežnom jasenovačkom popisu netočni. No više o tome drugom prilikom.